

TÌNH EM SA MẠC* MỆNH MÔNG ĐỢI CHỜ

NGUYỄN CẨM THY

Một chiều anh đến bên giếng nước
Gió đưa hương cát nhẹ qua lòng
Dưới gốc Chà Là tro trụi lá
Tóc nâu bông màu nắng mênh mông
Sa mạc mịt mù khô cháy nắng
Cô gái đương thì dệt mộng xanh
Fatima, cánh hoa cát trắng
Âm thầm nở trộm nụ mong manh
Santiago đi tìm kho báu
Chôn giấu tận cùng cuối giấc mơ
Fatima gật đầu không níu kéo
"Anh cứ đi... em sẽ đợi chờ"
Sa mạc không dung trai hèn yếu
Anh hãy ra đi rồi trở về
Như ngày trước, Cha về với Mẹ
Bao chàng trai cát bỏng vụn thề
Anh hãy ra đi theo định mệnh
Tâm linh vũ trụ chung lời nguyện
Hãy đi vì kho tàng chôn giấu
Lòng em Sa Mạc vẫn vẹn nguyên
Tình yêu không cần lời hẹn ước
Không là xiềng xích buộc đôi chân
Tình vốn như dòng sông lai khứ
Mỗi một chia xa một bước gần
Anh đã kinh qua ngàn dặm gió
Dáng Kim Tự Tháp, chính lòng mình
Kho báu chính là lần trở lại
Bên giếng xưa em vẫn lặng thinh
Ốc Đảo Chà Là nghiêng triều nắng
Hoàng hôn nhuộm tím thắm chân mây
Anh biết kho tàng mình tìm kiếm
Chính là ánh mắt gặp chiều nay.

NCT, BL, 5/25.

*Chuyện Tình giữa nàng Fatima & chàng Santiago,
Trong Kiệt Tác “NHÀ GIẢ KIM,” TG Paulo Coelho), Quyển
sách bán chạy nhất mọi thời đại sau Kinh Thánh.

